

АФЕРА У ХИТНОЈ ПОМОЋИ У ПОЉСКОМ ЛОЉУ Убијали пацијенте

Продавали информације о умрлима

Специјално за „Политику“

ВАРШАВА, 21. јануара – Окружни суд у Лођу осудио је крајем протекле седмице двојицу бивших радника Хитне помоћи у Градској болници у Лођу који су погребним предузећима продавали информације о умрлим пацијентима – једног на најтежу, доживотну казну затвора, а другог на 25-годишњи затвор, такозвану изузетну казну.

За једну „кожу“, како су мртве пацијенте цинично називали у жаргону, инкасирали су 1.800 злота, односно око 470 евра. Суд је утврдио да су продали информације о укупно око 200 мртвих пацијената што у збиру чини лепу сумицу од 96.000 евра. А када им се темпо „природног“ умирања пацијената учинио преспорим, они су почели додатно да раде у своју корист „помажући“ им да умру – то су чинили убризгавањем лека павулон који слаби рад мишића и изазива гушење ако се примењује у већим дозама, а погодан је јер трагови нестају из тела за највише 48 сати.

У афери такозваних ловаца кожа, која је пре пет година потресла Пољску, већ су осуђена два лекара Хитне помоћи у Лођу због нехотичних убистава пацијената. Један је добио шест година затвора за смрт десеторо пацијената, а други пет година за четворо мртвих.

Ова афера доста подсећа на ону што је лане откривена у Хитној помоћи у Београду (у којој су лекари, такође, продавали информације погребницима), али је, ипак, много гора јер су „пољске колеге“ буквално убијале пацијенте да би више зарадили, а београдске, у најгорем случају, за који, ипак, нису изгледа пађени довољно поуздани докази, по-

некад у интересу бизниса с подацима о мртвим пацијентима нису им пружали сву потребну помоћ.

Овај хорор-скандал је, као и већину других пољских тешких афера, обелоданила угледна „Газета виборча“, а следио ју је у томс Радио Лођ. О ружним и чудним догађањима у Хитној помоћи се зуцкало и раније, о томе су незванично, нарочито, говорили људи из погребних служби, али ствар је проваљена тек када су се медији одлучили да је рашчисте по сваку цену. Доследна и детаљна истрагу ове шокантне трговине захтевана је одмах с политичког врха земље, у чему је предњачио тадашњи председник Александер Квашњевски. „То се више не може назвати ни злочином. То је перверзија, девијација од свих етичких и људских принципа“, изјавио је овим поводом Квашњевски.

По избијању ова афере пацијенти у Пољској су у потпуности изгубили поверење у ову службу и многи ни дан-данас, рецимо са мало ироније, ни за живу главу неће да зову Хитну помоћ него долазе у болницу пешке, градским саобраћајем, таксијем, превозе их рођаци пријатељи... А лекари из Хитне помоћи из главне болнице у Лођу дуго су одбијали да долазе на посао јер сумње погађају све – и невине и криве. Лекари из Хитне помоћи добили су надимак „ловци на коже“. „У оваквој атмосфери се једноставно не може радити“, изјавио је један од лекара.

А каква је атмосфера била најбоље говори телевизијска слика, коме је овом дописнику остала у сећању, с једне од најпрометнијих улица у Лођу. На санитар са црвеним светлима и у пуној брзини људи бацају камење и вичу „Убице, убице“.

Милан Лазаревић